

N:o 122.

Af herr **H. A. Segerdahl**, om lydelsen af vittnesed m. m.

I två vid denna riksdag af herrar Redelius och Lindhagen väckta motioner (Andra Kammaren n:o 8 och 12) föreslås ändring i, bland annat, 17 kap. rättegångsbalken. Uti dessa förslag är dock icke någon ändring ifrågasatt i vittnesedens nuvarande lydelse eller i ordningen för denna eds upptagande. Då likväl en af undertecknad vid sistlidne riksdag väckt motion i denna fråga ledde till, att lagutskottet föreslog en skrifvelse till Kungl. Maj:t och att Andra Kammaren godkände detta skrifvelseförslag, för hvilket äfven en afsevärd minoritet i Första Kammaren, endast med 10 röster understigande majoriteten, röstade, finner jag mig föranlåten att nu ånyo upptaga frågan.

Då den nuvarande vittneseden till följd af sin ålderdomliga och i språkligt hänseende delvis felaktiga lydelse är för allmänheten svårbegriplig, hvaraf vid edens afläggande uppstå missförstånd och felsägningar, som störa den högtidlighet, hvilken bör vara förknippad med en sådan akt;

då de begagnade slutorden äro för mången synnerligen stötande och Kungl. Maj:t af den anledningen efter hemställan från Riksdagen redan för länge sedan föreslagit deras utbytande mot andra;

då det från rättssäkerhetens synpunkt är önskligt, att hvarje vittne må särskildt för sig aflägga eden, i följd hvaraf eden bör göras så kort, att detta må kunna ske utan nämnvärd tidsutdräkt;

och då från flera håll till mig uttalats sympatier för ett af mig uti motiveringen till min ofvannämnda motion uppställt, efter engelskt mönster bildadt edsformulär,

anhåller jag, med åberopande i öfrigt af hvad uti samma motion (Andra Kammaren n:o 166) anförts, att få hemställa,

att nedannämnda stadganden i 17 kap. rättegångsbalken måtte, i stället för den af herrar Redelius och Lindhagen föreslagna lydelsen, erhålla följande lydelse:

§ 14. *Första stycket.*

Förrän vittne afgifver sin berättelse, skall vittne, med hand å bok, aflägga denna ed: »Jag skall i mitt vittnesmål säga sanningen, hela sanningen och intet annat än sanningen. Detta svär jag inför Gud den allvetande och allsmäktige».

§ 17. *Första stycket.*

Äro vittnen flera, skola de hvar för sig aflägga ed och särskildt höras. Edgången skall ske omedelbart före vittnets hörande. Ej bör under förhör med vittne vara tillstädes annat vittne, som senare skall höras.

§ 52. *Första stycket.*

Ed skall inledas med orden: »Jag N. N. svär och betygar» och avslutas med denna försäkran: »Detta svär jag inför Gud den allvetande och allsmäktige».

§ 59. *Tredje stycket.*

Huru förfaras skall, då den, som skall aflägga ed, är främmande trosbekännare af sådan lära, som ej tillstödjer edgång, därom är särskildt stadgadt. Skall ed afläggas af någon, som bekänner annan icke kristen lära än den mosaiska, förordnar Konungen, huru förfaras bör.

Jag hemställer vördsamt till lagutskottet, att, därest den föreslagna formuleringen icke kan godkännas, utskottet måtte föreslå annan formulering.

Stockholm den 27 januari 1903.

Hugo Segerdahl.
